

датки, електронна пошта та інші, є важливим елементом створення довіри та сприяє зручності для всіх сторін). Ці елементи сприяють покращенню якості податкового адміністрування і можуть сприяти більш ефективному впровадженню цифрових технологій у цей процес. Важливо, щоб робота з цими елементами при розробці цифрових технологій здійснювалася не окремо, а з урахуванням взаємозв'язків між ними. Тобто ці елементи мають бути вбудовані в теоретичну модель, в рамках якої показано логічні зв'язки між ними.

Загалом, для платників податків наявність можливостей для взаємодії у цифровому середовищі є важливою для спрощення процесу дотримання податкового законодавства. У той же час для податкових органів розширення цифрового середовища означає отримання більш вдосконалених інструментів для податкового контролю. Застосування запропонованої моделі включення платників податків у цифрове податкове середовище можливе не лише на сучасному етапі цифровізації податкового адміністрування, але і в майбутньому. Теоретичні засади, на яких ґрунтується ця модель, залишаються актуальними і в перспективі для адаптації цифрових технологій для використання платниками податків з метою підвищення їх мотивації до співробітництва з податковими органами.

Список використаних джерел

1. Мединська Т., Ногінова Н. Цифровізація органів податкового адміністрування в контексті сучасних викликів і загроз // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: науковий журнал. 2022. (24(52)). С. 90–96.
2. Пустоваров А. І. Формування механізму цифрової трансформації управління розвитком національної економіки. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство». 2020. Вип. 34. С. 213–218.

Панін В.Г.

аспірант

Національний авіаційний університет

м. Київ

КОМПОНЕНТИ ІННОВАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Сучасні світові тенденції, особливо в умовах економічної кризи, відзначають роль технологій та інновацій у національних економіках. Най-

більш успішними суб'єктами господарювання сьогодення стають представники технологічної сфери. Ця галузь відіграє вирішальну роль у сучасному економічному ландшафті. При цьому протягом останніх десятиліть економічний розвиток тісно пов'язаний саме з інформаційними технологіями. Відзначається, що провідні країни активно вдосконалюють свої підходи для сприяння розвитку цифрової економіки, виділяючи більше зусиль на цю мету.

Сприятливе інноваційне середовище суб'єктів господарювання значно визначається зовнішніми чинниками і включає в себе умови доступу до зовнішніх ресурсів для інноваційної діяльності. Якщо доступ до цих ресурсів є нескладним, то це сприяє розвитку інноваційного середовища. Однак, якщо доступ обмежений або ускладнений, то це може створити негативні умови для інновацій. Концепція формування інноваційного середовища цифрової економіки спрямована на забезпечення доступу суб'єктів господарювання до ресурсів інноваційної діяльності в умовах цифрової трансформації суспільства.

Головні інформаційні ресурси для інноваційної діяльності у розвитку цифрової економіки можна поділити на три категорії: інформація, технології та компетенції (рис. 1). Можливість отримання доступу до цих ресурсів має найбільший вплив на інноваційну активність суб'єктів господарювання в країнах з розвинутою та перехідною економікою.

Рис. 1. Ієрархія «інформація – технології – компетенції»
Джерело: адаптовано автором за [1].

Інформація включає весь обсяг нематеріальних активів, до яких відносяться інформаційні ресурси, такі як документи, бази даних та бібліотеки.

Технології охоплюють процеси, методи для пошуку, збирання, зберігання, обробки, надання, розповсюдження інформації, а також способи здійснення цих процесів і методів. Під компетенцією у галузі управління персоналом дослідники розуміють «базову якість індивідуума, що впливає на ефективність та/або досягнення найкращих результатів на основі критеріїв виконання роботи або в інших ситуаціях». В рамках цієї концепції, компетенція розглядається як здатність та можливість особи застосовувати технології та інформацію для вирішення наукових та інноваційних завдань [2].

Суб'єкти господарювання отримують доступ до зовнішніх ресурсів інноваційного середовища за допомогою різних механізмів, таких як укладання договорів, придбання ліцензій або користування заходами державної підтримки. Сукупність цих ресурсів, які використовує суб'єкт господарювання, залежить від основного виду його діяльності. Рівень інноваційної активності залежить від внутрішніх чинників самого підприємства, а зовнішні чинники виступають обмеженням для його потенціалу. Середовище визначає основні умови для проведення певної діяльності. Зміна цих умов може підтримувати або заважати виконанню конкретної діяльності і створювати бар'єри для її розвитку.

Удосконалення та поширення технологій призводять до перетворення ключових ресурсів для інноваційної діяльності. Використання інформаційних технологій в економіці проходить кілька етапів і має важливе значення при аналізі інноваційного середовища. Поява нових технологій призводить до потреби отримання нових компетенцій та знань, що дозволяють використовувати їх у економіці. Перехід на новий етап використання інформаційних технологій призводить до формування нових компетенцій, які доповнюють попередні. Цей процес відображає те, як технологічні зміни сприяють еволюції компетенцій та знань у сфері інновацій і допомагають підприємствам адаптуватися до нових умов і вимог ринку.

Такоим чином, на кожному етапі застосування інформаційних технологій в економіці розширюється можливість їх використання в інноваційній діяльності, завдяки створенню нових видів контенту, технологій та компетенцій. Важливо забезпечувати пропорційний розвиток цих ресурсів на всіх рівнях, оскільки це сприяє створенню сприятливого інноваційного середовища. Розвиток одного з видів ресурсів (наприклад, нових технологій) повинен супроводжуватися вдосконаленням інших видів ресурсів (інформаційних ресурсів та компетенцій). Це забезпечить баланс та взаємодію між різними компонентами інноваційного середовища. Такий пропорційний розвиток сприяє створенню сприятливих умов для інновацій, оскільки всі ресурси працюють у гармонії і підтримують інноваційний процес. Загалом, важливо розглядати інноваційне середовище як компле-

ксни системний підхід, де розвиток одного елемента впливає на решту і забезпечує цілісність та ефективність інноваційного процесу.

Список використаних джерел

1. Ackoff, R. L. From Data to Wisdom / R.L. Ackoff // Journal of Applied Systems Analysis. – 1989. – Vol. 16. – P. 3–9.

2. Тарасевич В.М. та ін. Цифровий вимір інноваційно-інформаційної економіки: монографія [; за ред. В. М. Тарасевича]. Дніпро: Економіка, 2021. 447 с.

3. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 рр. та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження КМУ від 17.01.2018 р. № 67-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>.

Савінков Н.Д.
студент

Волкова Н.В.
старший викладач
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
м. Київ

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ НЕЙРОМЕРЕЖ У СФЕРІ БІЗНЕСУ

Нейромережі є однією з найперспективніших інновацій у сфері бізнесу. Вони мають широкий спектр можливостей, які можуть бути використані для підвищення ефективності та продуктивності бізнес-процесів. Чому нейромережі необхідні для бізнесу?

Основні причини актуальності використання нейромереж у сфері бізнесу:

- Зростаючий обсяг даних. В сучасному світі генерується величезна кількість даних, таких як дані про продажі, дані про клієнтів, дані про продукти та дані про маркетинг. Нейромережі можуть використовуватися для аналізу цих даних і виявлення закономірностей та тенденцій, які неможливо побачити за допомогою традиційних методів. Це може допомогти бізнесу приймати більш ефективні рішення, такі як прогнозування попиту, персоналізація реклами та розробка нових продуктів і послуг.

- Розвиток технологій. Нейромережі є однією з найдинамічніших сфер технологій. Вони постійно розвиваються і стають все більш ефекти-